

מ"ת 25166/07/15 - אברהם (אבי) רוחן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח'
לפני כבוד השופט אברהם הימן
המבקש אברהם (אבי) רוחן
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה נוספת לעיון חוזר בהחלטה שהורתה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים.

רקע דיוני

הרקע הדיוני לבקשה זו נסקר לאחרונה באופן מקיף בהחלטת בית המשפט העליון (כב' השופט י' אלרון), בבש"פ 3789/18 מיום 4.6.18, בעניין בקשה תשיעית להארכת מעצרו של המבקש ב- 150 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו-1996 ובעניין ערר שהגיש המבקש על החלטתי מיום 18.4.18 שניתנה בעניין בקשה קודמת לעיון חוזר.

בהחלטתו מיום 4.6.18 הורה בית המשפט העליון על הארכת מעצרו של המבקש ב- 150 ימים נוספים החל מיום 26.4.18 או עד למתן פסק דין בהליך העיקרי, לפי המוקדם, וכן דחה את הערר שהגיש המבקש על החלטתי מיום 18.4.18.

בהחלטתי מיום 18.4.18 דחיתי את בקשת המבקש לעיון חוזר בהחלטה המורה על מעצרו עד תום ההליכים. בקשה קודמת זו לעיון חוזר התבססה על הטענה כי לאחר שנשמעו עדויותיהם של עדי המדינה: ה.צ, א.צ ו.מ חל כרסום מהותי בראיות התביעה לעניין האישום הרביעי. על פי טענה זו מטען הנפץ הוכן והונח לראשונה סביב יום 10.11.03, קודם לפגישה שהתקיימה בנוכחות המבקש בבריסל, בה על פי הנטען נקשר הקשר לרצח רזנשטיין וניתנה "פקודת הביצוע" לפעולה, וכי המבקש לא היה מעורב בכך. בעניין זה קבעתי כדלקמן:

"בנסיבות בהן עד המדינה י.מ מעיד כי אינו יודע למקם את האירועים להם היה עד ובכללם אירוע מסירת המטען, על ציר הזמן, ויחד עם זאת עד המדינה ש.כ מעיד כי לאחר ששב

לארץ לאחר הפגישה בבריסל החל להוציא את התכנית לרצח רזנשטיין אל הפועל ופנה לה.צ על מנת שיכין את המטען ועד המדינה ה.צ אף הוא מעיד כי פנייתו של ש.כ אליו על מנת שיכין את המטען הייתה כשלושה שבועות עובר לפיצוץ המטען באופן התואם את עדותו של ש.כ, לא ניתן לגזור מסקנה ברורה ובוודאי לא מובהקת לפיה וכשיטת ההגנה מסירת המטען לראשונה בוצעה סביב יום 10.11.03 וקודם למועד הפגישה בבריסל.

צירופן של העדויות אינו מונע את האפשרות כי י.מ היה נוכח במסירת המטען לפני שתוקן, וכי מסירת המטען המתוקן נעשתה שלא בנוכחותו ואפשר כי שמע עליה בדיעבד. אמנם בסעיף 14ב' לאישום הרביעי צוין כי י.מ היה נוכח במעמד מסירת המטען המתוקן לנאשם 13 אולם עניין זה ראוי לו כי יתברר בפני המותב הדין בהליך העיקרי. מכל מקום, בשלב דיוני זה ולצורך הליך המעצר, אין המצב הראייתי המתואר על ידי ההגנה, המתעלם ממכלול העדויות, מייצר "מהפך" ואין למצוא בו כרסום מהותי המשנה את התשתית הראייתית הלכאורית המבססת את הפוטנציאל ההרשעתי שבאישום הרביעי ביחס למבקש.

בא כוח המבקש הפנה לעדות ש.כ בה מסר כי עובר לפגישה בבריסל ביצע הוא מעקבים ותצפיות אחר רזנשטיין ואחר הצ'ינג', וטען כי אף בכך לתמוך בטענה כי התכנית לרצוח את רזנשטיין "נולדה" קודם לפגישה בבריסל וללא קשר אליה. אף טענה זו של ההגנה מתעלמת מעדותו של ש.כ אודות תוכן הפגישה בבריסל והיותה פגישה מכוונת, בה נטל המבקש חלק, אשר רק לאחריה וכששב לארץ החלה התכנית לרצח רזנשטיין לצאת מן הכוח אל הפועל.

אעיר ובבחינת למעלה מן הצורך כי אף אם מן הבחינה הראייתית היה נמצא בסיס לטענת ההגנה בעניין מועד הכנת המטען ביחס למועד קיום הפגישה בבריסל, הרי שהמסקנה שמסיקה ההגנה מהיחס האמור, כשלעצמו, אינו מייצר כרסום מהותי בראיות. שכן, אף אם הפגישה בבריסל הייתה אך ורק פגישת עדכון באשר למהלכים שנעשו, עד אליה, לקידום תכנית הרצח, הרי שלא היה בכך להפחית ממעורבותו הפלילית של המבקש בפגישה ובמיוחס לו במסגרת האישום הרביעי."

בית המשפט העליון במסגרת בש"פ 3789/18 דחה, כאמור, את עררו של המבקש על החלטתי האמורה, בקובעו כדלקמן:

עתה לסוגיית התשתית הראייתית, אשר עמדה במרכז עררו של רוחן. נקודת המוצא לדיון זה היא שסוגיית התשתית הראייתית המבססת את מעצרו של רוחן נדונה, כאמור, מספר פעמים בפסיקתו של בית משפט זה. במסגרת זו צוין כי לפי הגרסאות שמסרו עדי המדינה ש.כ, א.ג. ו-י.א, שנטלו חלק בפגישות בבלגיה, הפגישות עסקו בתכנית החיסול, במיקום למימושה ובאופן מימונה, ורק לאחריהן התקבלה "פקודת ביצוע" לתכנית.

בניגוד לטענת בא כוחו של רוחן, איני סבור כי עדויותיהם של עדי המדינה הנוספים כרסמה בראיות באופן כלשהוא.

עדי המדינה ש.כ, א.ג חזרו בעדותם בבית המשפט על גרסאותיהם המוקדמות, ומשכך גרסאות אלה לא רק שלא כורסמו, אלא עוגנו באמצעות עדות והפכו מראיות לכאורה לראיות של ממש.

מול גרסאות אלה בחר בא כוחו של רוחן להציב את גרסתו של י.מ, אשר מסר כי אינו מסוגל לקשור בין המטענים השונים שהכין ה.צ לאירועים ספציפיים או למקם את האירועים המתוארים על פני ציר זמן; וכן את גרסתם של ה.צ ו-א.צ, שאין בה אלא לתמוך בטענה להיעדר מעורבותו של רוחן בהכנתו, תיקונו והנחתו של המטען - טענה אשר כלל לא נטענה. לפיכך, אני סבור שבא כוחו של רוחן לא התמודד עם טענותיה של באת כוח המדינה ביחס לליבת המעשים שיוחסו לרוחן במסגרת האישום הרביעי, ולא עלה בידו להוכיח את קיומו של כרסום בתשתית הראייתית.

לכך יש להוסיף את העובדה שלא חל כל שינוי בעוצמתה של התשתית הראייתית ביחס לאישום הראשון. לגבי אישום זה כבר קבע בית משפט זה בבש"פ כי התשתית הראייתית נגד העורר מבוססת על דבריהם של 4 עדי מדינה שונים "המלמדים על מעמדו של העורר כראש קבוצה עבריינית, וכמי שננטע בארגונו של אברג'יל וסר למרותו".

כעת, במסגרת בקשתו הנוכחית, שב המבקש וטוען לכרסום ממשי בראיות התביעה בעניין האישום הרביעי, ואולם הפעם סומך טענתו על הודעת המשיבה כי היא מוותרת על עדותו של עד המדינה י.א לאחר שעניינם של הנאשמים 3 ו-8 הסתיים בהסדר טיעון.

טיעוני המבקש

המבקש טוען כי החולשה הראייתית עליה מצביע הוא בטיעוניו מצדיקה את המשך מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני חלף מעצרו מאחורי סורג ובריח.

המבקש טוען כי וויתורה של המשיבה על עדותו של עד המדינה י.א ביום 26.6.18 הינו בעל משמעות משפטית דרמטית היות ומדובר בעדות של עד מרכזי אודות הפגישה בבריסל, וכי התמונה הראייתית בשלב זה מקיימת חולשה ראייתית ממשית בעניין מעורבותו של המבקש באישום הרביעי. לטענת המבקש, התשתית הראייתית הקיימת מבססת לכל היותר את מעורבותו באי מניעת פשע או בקשירת קשר לפשע.

על פי טענה זו, השינוי הדרמטי בראיות התביעה מלמד כי פיצוץ המטען ביהודה לוי היה מתרחש בין אם המבקש היה נוסע לבלגיה ובין אם לאו, וכי הוא מבוסס על כך שבית המשפט לא שלל את האפשרות כי המטען התקול הונח בצ'ינג' עוד קודם לנסיעתו של המבקש לבלגיה וללא כל קשר אליו, וכן על כך כי אם לא היה תקול הרי שהיה מתפוצץ לפני נסיעתו של המבקש לבלגיה וללא קשר אליו, כאשר למבקש לא היה כל חלק בהכנת המטען. בהקשר זה נטען כי אין חולק שהמבקש לא היה מעורב באישום השלישי שעניינו בניסיון הרצח של רוזנשטיין בגני התערוכה ולא היה מעורב בחיפוש דרכים לפגיעה ברוזנשטיין כפי שהעיד ש.כ, ואף לא ידע על מטרת הנסיעה לבלגיה. כמו כן נטען כי המבקש לא יזם את הנסיעה לבלגיה וכששב מבלגיה לא היה בקשר ישיר או עקיף עם ש.כ ו/או ה.צ ו/או א.צ ו/או י.מ ולכל היותר ניתן לטעון כי שמע על הניסיון לפגוע ברוזנשטיין מבלי שנטל חלק פעיל כפי המיוחס לו.

המבקש טוען כי העדים: ה.צ, א.צ ו- י.מ הם המעורבים בהכנת המטען וכי לא קיימות ראיות הקושרות את המבקש לכך, וכי על פי עדותו של י.מ טס הוא לחו"ל ביום 25.11.03 ושב לארץ לאחר שהמטען התפוצץ, וכי בכך יש ללמד כי המטען התקול שהכין ה.צ הונח בצ'ינג' סביב יום 10.11.03, כשבוע ימים לפחות לפני שהמבקש טס לבלגיה ביום 17.11.03, וכי אילו לא היה תקול הרי שהיה מתפוצץ לפני נסיעת המבקש לבלגיה 17.11.03 וללא כל קשר אליו.

המבקש טוען כי מעדותו של ש.כ עולה כי התוכנית לפגוע ברוזנשטיין ביהודה הלוי התגבשה עוד קודם לפגישה בבריסל, כי המטען היה מוכן עוד קודם לפגישה בבריסל וכי הלה היה מוכן לבצע את הפגיעה עוד קודם לפגישה בבריסל.

המבקש טוען כי מעדותו של א.ג עולה כי הוא שיזם את הנסיעה לבלגיה במטרה לעדכן את אברג'יל בנוגע למכונות ביוגוסלביה וללא קשר לרוזנשטיין, כי לא ידע על הכנת המטען ועל זהות המעורבים וכי על הפיצוץ ביהודה הלוי נודע לו רק בדיעבד. על כן טוען המבקש כי אין יסוד לטענת המשיבה כי הוא ידע על כך, וכי נוכח גרסתו הכבושה של א.ג הנסתרת על ידי עדותו של ש.כ מעורבותו של המבקש בפגישה בבלגיה מתבטאת רק בכך ששמע את אברג'יל אומר לא.ג כי יעביר כסף לש.כ.

במסגרת טיעוניו בעל פה טען בא כוח המבקש כי בקשתו הנוכחית לעיון חוזר מבוססת אך על וויתורה של המדינה על העדתו של עד המדינה י.א וכי אם המשיבה תחזור בה ותעיד עד זה מטעמה יחזור בו מן הבקשה. בתוך כך הפנה בא כוח המבקש לתמלילי הודעתו של עד המדינה י.א וטען כי מדבריו עולה שהמבקש אינו קשור לאירוע נשוא האישום הרביעי היות ועד המדינה י.א מסר כי ניסיון לרצח נעשה קודם לפגישה בבלגיה, וכי כבר כחודש לפני הפגישה "ישבו עליו" ואברג'יל אמר לו ש"שלומי (ואזנה) פספס אותו (את "זאביק")". לטענת בא כוח המבקש עדות זו של עד המדינה י.א "מנקה" את המבקש מהאשמה המיוחסת לו במסגרת האישום הרביעי, ואי הבאתו לעדות כעד מדינה מייצרת חולשה ממשית בראיות התביעה ומצדיקה הקלה בתנאי מעצרו של המבקש.

טיעוני המשיבה

המשיבה טוענת כי פרט לטענת המבקש אודות ההשלכה הראייתית של וויתור המשיבה על העדתו של י.א, כל יתר טענותיו באשר לעדויות עדי תביעה אחרים נדונו ונדחו על ידי בית משפט זה ובית המשפט העליון.

באשר לויתורה על העדתו של עד המדינה י.א, טענה המשיבה כי אין בכך לגרוע מעוצמת התשתית הראייתית הקיימת. לטענתה, עד המדינה י.א היה הראשון לגלות לרשויות על קיומה של הפגישה בבריסל ועל כך כי עסקה בפיגוע הצפוי, ומסר כי הוא פרש ממנה או סולק ממנה על ידי אברג'יל לאחר שסירב לממן את האירוע. על כן טוענת המשיבה כי א.ג ו- ש.כ הם למעשה העדים המהותיים והחיוניים אשר תיארו את מהלך הפגישה ואת ההתרחשות במסגרתה. המשיבה טענה כי עדותו של עד המדינה י.א תוכננה להוות ראית סיוע לראיות המוכיחות את אשמתם של הנאשמים 3 ו-8 (מאיר אברג'יל ומרדכי חסין) ואולם עם סיום עניינם מצאה המשיבה כי קיימות בידה די ראיות ועל כן החליטה לוותר על עדותו.

במסגרת טיעוניה בעל פה הפנתה באת כוח המשיבה להודעתו של עד המדינה י.א וטענה כי הלה מסר ששהה בבליה יחד עם יצחק אברג'יל ונסע עמו ברכב למלון בבריסל, שם פגשו השניים את המבקש ואת שניים אחרים ("טולי" ו"בומבי"). כמו כן מסר העד כי יצחק אברג'יל ובומבי החלו ללכת לאורך הרחוב, כאשר העד ו"אכא" הולכים אחריהם, עד אשר נכנסו החמישה למלון והתיישבו לצד שולחן. באותו מעמד, לדברי העד, אמר יצחק אברג'יל לנוכחים בשולחן כי יש מקום אליו מגיע רוזנשטיין וכי הפעם הוא הולך וצריך כסף. יצחק פנה למבקש ולטולי והם הסכימו ואז פנה ל- י.א אך זה סירב להשתתף במימון תכנית הרצח משום שלא היה שותף לרווחי עסקת סמים. העד מסר כי יצחק גירש אותו מהשולחן, וכי הוא שמע את המשך השיחה על אפשרות של פגיעה בחפים מפשע. לטענת בא כוח המשיבה, בהמשך עדותו של י.א עולה כי הלה אינו זוכר באילו נסיבות מסר לו יצחק אברג'יל ששלומי ואזנה פספס הזדמנות להתנקש ברוזנשטיין.

דין והכרעה

כידוע, עילה לבקשה לעיון חוזר המבוססת על התשתית הראייתית הלכאורית שעמדה ביסוד ההחלטה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים צריכה להצביע על כרסום מהותי בראיות התביעה, "בבחינת הפיכת הקערה על פיה", כך שהסיכויים לזיכויו של המבקש מן המיוחס לו בכתב האישום עולים על הסיכויים להרשעתו (ראו בש"פ 7371/17 **רוחן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (8.10.17)).

בא כוח המבקש הבהיר בטיעונו, לפני, כי את הבקשה לעיון חוזר הנדונה מבקש הוא להשתית על וויתורה של המשיבה על העדותו של עד המדינה י.א בהתאם להודעה שמסרה על כך למותב הדן בתיק העיקרי ביום 26.6.18. עיון במרכיבי טענתו זו מעלה כי זו בעלת שני פנים.

במסגרת טיעונו בעל פה טען בא כוח המבקש כי עדותו של י.א, כמי שנכח בפגישה בבריסל, יחד עם יצחק אברג'יל, ש.כ, א.ג. והמבקש, נוגעת במישרין לחלקו של המבקש בפגישה בבליה ויש בה פוטנציאל "המנקה" את המבקש מהמיוחס לו במסגרת האישום הרביעי והמלמד כי המבקש לא היה מעורב בתכנית ההתנקשות ברוזנשטיין. לטענת בא כוח המבקש, וויתורה של המשיבה על עדותו של עד המדינה י.א, אשר גיוסו כעד מדינה הצריך משאבים רבים, מלמד כשלעצמו על הפוטנציאל המזכה שיש בעדותו לעניינו של המבקש, ועל כך כי נעשה במפגיע. טענתו זו של בא כוח המבקש הינה, אפוא, כי עדותו של עד המדינה י.א תומכת בקו ההגנה של המבקש ומלמדת על העדר מעורבותו במיוחס לו, וכי אמנם זו הייתה קיימת מלכתחילה אלא שבשל רשלנותו בתפקידו כסניגור לא עמד הוא על טיבה של עדות זו ועל הפוטנציאל ההגנתי שיש בה לטובת מרשו. בתוך כך הפנה בא כוח המבקש להודעתו של עד המדינה י.א מיום 10.1.12 שם מסר תיאור של הפגישה בבליה ואמר לחוקרים שאת התוכנית תכננו יצחק אברג'יל וש.כ, ולהודעתו מיום 17.1.12 ממנה עולה כי העד מסר שיצחק אברג'יל סיפר לו כי במשך חודש ימים בוצע מעקב אחר רוזנשטיין וכי ניסיון לפגוע בו על ידי שלומי ואזנה לא צלח. לטענת בא כוח המבקש, עדותו זו של עד המדינה י.א מתיישבת עם טענותיו לפיהן לא היה למבקש כל חלק בתוכנית הרצח אשר התגבשה קודם לפגישה בבריסל כאשר מטען הונח אף הוא קודם לכן.

לצד זאת, בבקשתו שבכתב טען בא כוח המבקש כי וויתורה של המשיבה על עדותו של עד המדינה י.א מחלישה את התשתית הראייתית לעניין האישום הרביעי. על פי טענה זו, ובשונה מהטענה שהעלה בעל פה, לעדותו של עד המדינה

י.א פוטנציאל מפליל וגריעתה מראיות המשיבה מחליש את הראיות הקיימות.

המשיבה טענה, מנגד, כי אמנם לעדותו של עד המדינה י.א פוטנציאל הרשעתי אולם החליטה, על פי שיקוליה, לוותר על עדותו ולהסתפק בתשתית הראייתית הקיימת, וכי לא תתנגד להעדת העד מטעמו של המבקש.

כפי שהובהר זה מכבר בהחלטות קודמות של בית משפט זה ושל בית המשפט העליון, מעורבותו הנטענת של המבקש באישום הרביעי מבוססת על עדויות עדי המדינה א.ג, ש.כ ו-י.א.

באשר למצב הראייתי לאחר שנשמעו עדויותיהם של עדי המדינה א.ג ו- ש.כ נקבע בהחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 7371/17 בעניינו של המבקש אשר ניתנה ביום 8.10.17 כדלקמן:

"כאמור מעלה, בהחלטתו בבש"פ 537/17 קבע השופט י' עמית כי ישנו "מכנה משותף משמעותי" בגרסאותיהם של עדי המדינה אשר למעורבות העורר באישום ה-4. איני סבור כי מסקנה זו השתנתה כעת, בתום עדויותיהם בבית המשפט בהליך העיקרי. כך, מסרו העדים כי הפגישות בבליה נסובו על אודות תכנית החיסול, והעידו כי אברג'יל ביקש ממשפתי הפגישות כי אלה יתרמו מכספם לביצוע התכנית (ראו למשל עדות ש.כ בעמ' 575, שורות 31-7; עדות א.ג בעמ' 1816, שורות 13-1; וכמו כן בעמ' 1818, שורות 4-3; ובעמ' 1819, שורות 3-6). עוד תיארו העדים את העברת הכספים שמקורם בעסקת הסמים נושא האישום השני לטובת ביצוע תכנית החיסול (ראו למשל עדות ש.כ בעמ' 576, שורות 7-1; עדות א.ג בעמ' 1817, שורות 16-29). עיון בפרוטוקול הדין בבית המשפט המחוזי מעלה כי שני העדים קשרו את העורר לפגישות בבליה. אכן, אפשר כי בעדויותיהם בבית המשפט מסרו העדים גרסאות שונות אשר למיקום הפגישה ונסיבות עריכתה, ואולם איני סבור כי הבדלים אלה עולים כדי כרסום משמעותי בתשתית הראייתית. כידוע, המקום להכריע בדבר ממצאי מהימנות גרסאות מסוימות ועדיפותן או נחיתותן אל מול גרסאות אחרות שנמסרו על ידי עדים בשלבים אחרים, אינו אלא במסגרת ההליך העיקרי (עניין יונס, פסקה 9). בנתון לכך, ניתן לדעתי לקבוע כי גם בנקודת הזמן הנוכחית עדיין קיים מכנה משותף משמעותי בגרסאות עדי המדינה ביחס למעורבות העורר באישום ה-4, באופן שלא חל כרסום מהותי (כמובנו בהלכה הפסוקה) בתשתית הראייתית הלכאורית נגדו".

מן האמור לעיל עולה כי תשתית ראייתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעת המבקש במיוחס לו במסגרת האישום הרביעי קיימת ונסמכת על עדויותיהם של שני עדי המדינה א.ג ו- ש.כ. מכאן כי ויתורה של המשיבה על עדותו של עד המדינה י.א ממסכת ראיותיה אינה גורעת מהפוטנציאל ההרשעתי הקיים.

מסקנה זו מתקבלת אף לאחר בחינת משמעות וויתורה של המשיבה על עדותו של עד המדינה י.א אל מול עדויותיהם של עדי המדינה הנוספים- ה.צ, א.צ ו- י.מ, ובעניין זה אפנה לדברי בית המשפט העליון בבש"פ 3789/18 שצוטטו לעיל.

כך למעשה הוברר זה מכבר כי תשתית ראייתית לכאורית מוצקה מתקיימת גם ללא עדותו של עד המדינה י.א. מכאן אף ניתן להבין את החלטת המשיבה לוותר על עדותו של עד מדינה זה.

עיינתי בתמלילי הודעותיו של עד המדינה י.א. שנמסרו לעיוני. עד זה, כמו עדי המדינה א.ג. ו- ש.כ, אשר נכחו בפגישה בבריסל יחד עם המבקש, מתאר אף הוא בעדותו את מטרת הפגישה, את השתלשלותה ואת מעורבותו של המבקש במימון תכנית הרצח (ראו, בין היתר, תמליל חקירת י.א מיום 10.1.12 עמ' 68 ואילך, תמליל חקירת י.א מיום 17.1.12 עמ' 9 ואילך, תמליל חקירת י.א מיום 11.2.15 עמ' 16 ואילך, תמליל חקירת י.א מיום 15.5.15 עמ' 14 ואילך).

אינני רואה עין בעין עם בא כוח המבקש את מידת החולשה הנטענת בתשתית הראייתית כתוצאה מוויתורה של המשיבה על עדותו של עד המדינה י.א.

אני סבור כי עדויות עדי המדינה האחרים מהוות ראיות המספיקות לשלב הדיוני הנוכחי כדי דחיית הבקשה. וויתורה של המשיבה על עדותו של עד המדינה י.א אינה עולה כדי כרסום ראייתי מהותי בראיותיה ואינה מצדיקה עיון חוזר בהחלטה על מעצרו של המבקש מטעם זה.

אם סבור בא כוח המבקש כי לעדותו של עד המדינה י.א ערך הגנתי או פוטנציאל מזכה, הרי פתוחה בידו האפשרות לזמן את העד מטעמו כעד הגנה. בהקשר זה כאמור טען בא כוח המבקש כי עד המדינה י.א מסר בעדותו כי את תכנית הרצח רקמו יצחק אברג'יל ו- ש.כ וכי עובר לפגישה בבריסל כבר הונח מטען אולם שלומי ואזנה אשר היה אמור להפעילו "פספס" את רזנשטיין. לאחר הדיון שהתקיים לצורך בקשה זו, במהלכו שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים, הגיש הסניגור הודעה בה הפנה לעדותו של סנ"צ יוסי ביניים ולקטעים מתוך עדותו של ש.כ וטען כי יש באלה לחזק את עדותו של י.א לפיה יצחק אברג'יל סיפר לו בבליה על ניסיון התנקשות ברוזנשטיין שלא צלח. על סמך טענות אלה מבקש הסניגור ללמד על העדר קשר בין המבקש לבין שלב תכנון הרצח והניסיון להוציאו לפועל.

ככל שתובא עדותו של י.א בפני המותב בהליך העיקרי הרי שמשמעותה לקו ההגנה של המבקש תיבחן שם על רקע מכלול הראיות. בשלב זה של הדיון בבקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר, עדות זו אינה מהווה חלק מראיות המשיבה שהובאו עד כה בדיונים שבתיק העיקרי. עם זאת עיינתי בהודעותיו של י.א ובזהירות המתבקשת מוצא אני להפנות לתמליל הודעתו מיום 17.1.12 שעה 16:20 שורות 2-8, 12-15, 26-32. מאמרה זו עולה כי י.א אינו מוסר פרטים מדויקים ומסוימים אודות האדם אשר מסר לו על המקרה בו שלומי וזאנה "פספס" את רזנשטיין ועל הנסיבות הקשורות בכך, כך שעולה קושי במיקום הדברים על ציר הזמן ובהתאם לכך בבחינת משמעותם ההגנתית או המזכה הנטענת.

בשולי החלטה זו, אעיר כי מעיון בהחלטת בית משפט זה מיום 11.1.17 (כב' השופט ב' שגיא) עולה כי באי כוח המבקש (עורכי הדין אבי כהן וקובי בן שעה) טענו במסגרת טיעוניהם בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, כי עדותו של עד המדינה י.א "רחוקה מלהיות עקבית, וניתן להבין ממנה כי ענייני המימון נסגרו ישירות בין משיב 1 לבין עד המדינה א.ג.". מכאן כי טענת בא כוח המבקש במסגרת הבקשה דן בדבר רשלנותו כסניגור, אשר מנעה, לדידו, את הגשת הבקשה עד כה, אינה עולה בקנה אחד עם הטענות שהעלה כבר במסגרת הדיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, מהן עולה התייחסות

ממוקדת מצדו לעדותו של י.א. מתוך כך, עולה כי בא כוח המבקש, לא זו בלבד שהיה ער לאמרתיו של עד המדינה י.א. אלא אף התייחס אליהן מפורשות בטיעוניו לפני כב' השופט ב' שגיא. משום כך, יש בכך משום תמיהה לנוכח טענת הסניגור כי רק לאחרונה נדרש לבחון לעומקן אמרתיו של העד בחקירותיו השונות במשטרה, עד כי מצא להגיש בקשה זו שלפני.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ט, 16 ספטמבר 2018, בהעדר
הצדדים.